

ללכת אליו היום לדרוש בטול חוק הקרקע ועליה טהירה.

- לפנות ערב הודיעו לי שביום א' שעה 6.30 אה"צ אנו

נוסעים.

- בערב טלפן לי לוקר שפנה להרולד ל-קי, וזה ענה

שהוא נחייב לשחוק. טלפנתי אליו והוא בקשני לבוא אצלו מחר

בבוקר בשעה 11.

17.11.45, שבת.

היתה לי שיחה מאלפת ונרגשת עם לסקי במשך שעה וחצי.

אמרתי לו לא על ההצהרה של בוויין באתי אליו לדבר. זוהי
חודת-רמיה (dishonest) שעל פיה יכלה הממשלה, אם היא רוצה
לעשות הכל, אם כי משמעותה היא איבה לציונות והמשכת הסה"ל.
באתי אצלו בדבר המצב החסור בארץ - שייחפך למצב סרבי, בגלל
שתי הוראות שניתנו: א) כל נושא נשק הוא בן סווא,
ב) כל ספיר העוצר יירה. כראש המטלגה עליו לדעת שיהודים
יפסרו נפשם על שני דברים: חופש עליה - ועצמאות. יודעים
שהממשלה יש לה כוח וחשמש בו, ביחוד נגד יהודים, אבל היא
יכלה רק להמית, והמוות לא יפחיד אותנו. יש מחתרת יהודית
בארץ, באירופה ובאמריקא, ואלה לא יפחדו מכדורי החיילים
הבריטיים, שבוויין מטיל עליהם שליחות מוזהמת - שלא באשמתם.
הפועלים והנוער בארץ לא יבהלו. הרולד הפטיק אותי ואמר:

הייתי אחמול שלוש שעות וחצי עם בוויין. רק לאשתי ולך אני מספר זאת. בחיי לא רבתי עם איש כאשר רבתי אחמול. הוא חרף וגידף אותי - שאני נרגן, סוכן הסוכנות היהודית, חותר חתת עמדתו וכו'. ואני עניתי: אמרתי, ידעתי שאחה שונא אותי, מפני שאני יהודי, מפני שאני אינסלקטואלי ומפני שאני יו"ר המפלגה. אני יכל להתפטר מיד - אבל אספר לכל העולם האמת עליך וכו' וכו'. הוא דרש טמנו ביסול חוק הקרקע והגדלת המכסה החדשית מיד לארבעת אלפים, למען שיכנסו השנה לכל הפחות החצי מאנשי המחנות, וידעו הסאר שיש להם תקווה. אמר לו שאינו כבין שבשום מקום בעולם אין לארץ אותה המשמעות הרוחנית והמוסרית כאשר לארץ, והמפעל היהודי בארץ אינו חושש לשום וערה, אם כי הועדה כבר חקרו הכל. אבל יבחן אותו במסקנות הבינים של הועדה - הנשיא טרומן עומד על דרישת מאה אלף. לפי זה יספוס אוחו. היה בדעתו אחרי הריב הזה לצאת ולהתפטר - אבל שקל שעליו לשאת הסבל עד הועידה הבאה (יוני 1946), כי אם יצא יבוא במקומו פול בקר - איש של בוויין, והאכסוטיבה תהיה אז בידי משרד החוץ. כיו"ר הוא ישא נאום הפתיחה וגם נאום הסגירה, ויש בדעתו להגיד אז אח כל אשר בלבו. מדיניות הפניט היא טובה, אבל מדיניות החוץ היא בניגוד למפלגה, ויבוא יום ושתי אלה יתנגשו. הוא אינו חושש אפילו להיות סגור מהמפלגה - הוא יעשה את שלו. המצב הפנימי הוא כזה: רק 5 - 6 ראויים בעצם להיות בקבינט, השאר משתוממים בעצמם איך הוכנסו, תחריט משתוממים על כך עוד יותר. יש ברית אישית (קנוניה) בין אסלי ובוויין. דלטון, בוון, טום ויליאמס הם

ידידים. אבל עניני חוץ ידועים רק לשנים, והקבינט מחאסף רק פעם בשבוע, ויחכן רק דיון כללי. אין גם רצון להערב בעסקי חברו, למען לא יתערב חברו בעסקיו הוא, כי אין קבינט של צ'רצ'יל שהוא היה הכל. פה כל בעל דפרטמנט מנהל באמת את עניניו. כוריסון מחכה ליומו - להפיל אסלי ובווין. הוא סבור שיבוא יום והמפלגה החקומט נגד בווין הרגיל לשלוט שלטון יחיד וגם (כך התנהג ביוניון של פועלי הטרנספורט - מי שניסה להתנגד לו איבד מקום עבודתו).

הסכים לרעתי שהמפלגה לא תלחם נגד מדיניותו הפלשתינאית של בווין, אבל אם יירו בעולים ובאנשים על החוף תהיה התקוממות. יש הגינות בעם האנגלי ובפועל. בווין מלא פחד ושנאה לרוסיה, והוא רוצה שהערבים יעמדו אחרו נגד רוסיה.

שאלתיו אם לפנות למרכז המפלגה. אמר הוא יעורר שאלת שתי ההוראות. אם יקרה מה שהוא בארץ - יפנו אז משה ולוקר למפלגה. עכשיו אינו מיעץ. (לא הזכרתי לו שלפני כששה חדשים אמר לי שבווין יהיה מיניסטר חוץ - ויהיה מיניסטר חוץ גדול). הוא הולך בקרוב לאמריקא. שלחו לו מ-S.D. קטע מניו-יורק פוסט שבו מאשימים את הפקידות בזיון הערבים נגד יהודים ובהסתה. בווין חרף אותו שזוהי עלילה של הסוכנות היהודית. ל-קי ענה שהוא קיבל עתון זה מגוי ב-S.D. -

אמרתי לו כיצד תסודר עליה ג' - אמר: כזה ראה וקדש. שאלתיו מדוע אינו מבקר בארץ, הבטיח לעשות זאת אחרי הועידה השנחית ביוני.

(71) סבור שחשוב מאוד שו.צ'. ידבר בוויכוח. אמרתי לו שבגוי ידיד (קולין קוט) סיפר שו.צ'. אמר לו שהוא מתכוון לנאום את הנאום של חייו בוויכוח על א"י, אם כי הוא יודע שידידיו יתרעמו ומתנגדו ישמחו. ל-ק"י סבור שאם זה נכון עלול הדבר להפיל את בוויין ולהכשיל מדיניותו.

כשאמרתי לו כי אני חושש שהמפלגה תלך אחרי בוויין אמר: חוקת המפלגה נערכה ע"י זב בזמנו מתוך הנחה שהמפלגה תהיה המיר באופוזיציה. במרכז של 25 יש עכשיו 15 חברי הממשלה, מהם 9 (או 5) חברי הקבינט, ולכן תעביר הממשלה כל מה שהיא רוצה בתוך מרכז המפלגה.

- בהתחלת השיחה שאל אותי אם גם אני בין המאוכזבים

מה *bitterly disappointed* עניתי: מר כן, מאוכזב - לא, כי עוד לפני 3 חדשים הזהרתי את התנועה מבטחון בממשלת הפועלים מפני 3 ניטוקים, הבדל בין אופוזיציה וממשלה, הבדל בחשיבות לנו ולהט, והבדל בין מדיניות טניסית, שבה מוכרחה הממשלה לעשות רצון העם, וחיצונית שבה יעשו רצון הפקידות, ומשרד חוץ היה חמיד אויב לנו. הוא אמר בוויין הוא *Bully* וקונסיטר, ואנשי משרד החוץ הם *sleek*, ויודעים איך לתפוס את בוויין בלבו, ולהגיד לו כמה הוא חופס הענינים, כשהוא מקבל דעתם.

בדברו על ידידינו בממשלה אמר ששינוול אינו מתומכינו כי הוא מאמין שהפחרון הוא סוציאליזם אוניוורסלי.

בשבע בערב יצאתי ברכבת לפול לאחר שסידרתי בקושי
רב את החפצים שלי שמשקלם עלה למעלה מחמשים קילו המותרים.

19.11.45

בעשר המראנו מבורנמוס. ארבע שעות עד מרסיל, שש
ארבע שעות עד מלטה, בערך כזמן הזה עד סוברוק, ומשם לקהירו.
בכל תחנה נעמוד כשעה ונגיע לקהירו בערך בשמונה בבוקר.

הופיע היום מאמר מאלף בטימס על א"י (מקויליאמס)

מתוך התאמצות להיות הוגן, ולכן נאסרו כמה דברים נכונים
בתוספת של סלופים ודברי שטות (ציוניות "מדינית" - מתוך
אמביציה להיות צירים ומיניסטרים).

- עלינו להזהר משאננות ומיאוש. לראות נכוחה, להבין
ולפעול מתוך הכרת מעמדנו - יכלתנו והגבלתנו. התעודה של בוויץ,
כדברי הסריביון, נסיון לפשרה בין שנאח משרד החוץ ובין עמדת
המפלגה. הרבה סתום - בכוונה - בגלוי - המעשים סותרים
הדברים (אי הסתלקות מחובות המנדט, האהדה לקרבנות הנציט).
הטעיה: לא הסכם אנגלו-אמריקני על ההצהרה, אלא על ועדת מחקר
בלנד. ליום הפרת אסון (הסה"ל) מתוך הצהרה של התנגדות להפרת
אכוננים. הגרוע ביותר: תורת פיזור במקום בית לאומי. אזהרה
בפני "קפיצה בחוף". האם סוגרים הארץ בפני אלה שאינם רוצים
לעלות? למה אניות מלחמה ודיוויזיות אוירוניות? לא עם?
ליפסון ותורתו. לא שאלת שעה אלא דורות. מדוע "ביח" גם לאלה